MATLAB

MATLAB jest językiem programowania, w którym zasadniczo występuje jeden typ danej liczbowej, a jest to macierz liczb zespolonych (szczególnym przypadkiem takiej macierzy jest liczba rzeczywista lub naturalna) w związku z tym nie deklarujemy rodzaju zmiennych. Dodatkowo możemy posługiwać się tablicami znaków "string", którym jednak poświęcimy tutaj mało uwagi. MATLAB ukierunkowany jest na wykonywanie obliczeń i ich wygodną prezentację graficzną. Istnieje wiele bibliotek pozwalających na bardzo złożone obliczenia, które nie będą tutaj również omawiane.

Wybrane operacje na macierzach

W związku z tym, że MATLAB jest ukierunkowany na operacje macierzowe posiada bardzo wiele funkcji operujących na macierzach. Wszystkie operacje podstawowe operują na macierzach

Definiowanie macierzy (zawsze w nawiasach prostokątnych)

$$A=[1 \ 2 \ 4.5 \ 6; \ 2 \ 5 \ 3 \ 7]$$

średnik oznacza koniec wiersza, spacja rozdziela liczby w wierszu

trzy kropki oznaczają kontynuację w następnym wierszu

brak kropek jest traktowane jako koniec wiersza macierzy

$$E=[1:5;1:2:10]$$

generuje macierz, w której pierwszy wiersz zawiera kolejne liczby od 1 do 5 (domyślny krok wynosi 1) a drugi wiersz zawiera liczby od 1 do 10 z krokiem 2 (krok może być ułamkiem)

F=eye (3) - definiowanie macierzy jednostkowej (oczywiście wymiar 3x3)

G=ones (4) - definiowanie macierzy jedynkowej (oczywiście wymiar 4x4)

H= linspace(0, 2,11) - generuje 11 równomiernie rozmieszczonych liczb w zakresie od 0 do 2

Odwoływanie się do podmacierzy

B=A(i,j) - elementy w i-tym wierszu i j-tej kolumnie
C=A(:,j) - oznacza odwołanie się do j-tej kolumny
D=A(i,:) - oznacza odwołanie się do i-tego wiersza
E=A(a:b,c:d) - oznacza odwołanie do podmacierzy zawartej w wierszach od a do b i kolumnach od c do d

Funkcją przydatną jest funkcja w=size (A) która zwraca ilość wierszy i kolumn macierzy A (w -wektor dwu elementowy lub [w1,w2]=size(A), w1 i w2 odpowiednio ilość wierszy i kolumn)

Wybrane operatory macierzowe (wymiary macierzy dla poszczególnych operacji muszą być zgodne z ogólnie znanymi zasadami z algebry)

```
- dodawanie macierzy
C=A+B
            - odejmowanie macierzy
D=A-B
            - dodanie do każdego elementu macierzy liczby
E=A+2
            - mnożenie macierzy
F=A*B
            - pomnożenie każdego elementu macierzy przez liczbę
G=A*2
            - transpozycja macierzy
H=A'
I=A/B
            - dzielenie macierzy
            - potęgowanie macierzy (możliwe również wykładniki ułamkowe)
J=A^3
```

Uwaga występują również operatory tablicowe

```
C=A.*B - mnożenie tablicowe, kropka oznacza, że macierz wynikowa będzie zawierała na odpowiednich pozycjach iloczyny odpowiadających elementów w macierzy A i B
```

D=A./B - dzielenie tablicowe (elementy z A dzielone przez elementy z B)
E=A.\B - dzielenie tablicowe (elementy z B dzielone przez elementy z A)

F=A.^3 - potęgowanie tablicowe (każdego elementu tablicy osobno)

Tablice mogą być argumentami większości funkcji:

```
A= [linspace(0, 2,50); linspace(0, 5,50)]
B=sqrt(A) - zwraca tablicę pierwiastków
C=sin(A) - zwraca tablicę sinusów
```

Operacje logiczne $(<,<=,>,>=,==,\sim=$ and, or, not)

- C=A & B (równoważne "and(A, B)") zwraca macierz, w której na odpowiednich pozycjach wartość 1 oznacza, że na odpowiedniej pozycji elementy w macierzy A i B są niezerowe.
- D=A | B (równoważne "or(A, B)") zwraca macierz, w której na odpowiednich pozycjach wartość 1 oznacza, że na odpowiedniej pozycji elementy w macierzy A lub B sa niezerowe.
- $E \sim A$ (równoważne "not(A)"
- F=A<B zwraca macierz, w której na odpowiednich pozycjach wartość 1 oznacza, że na odpowiedniej pozycji elementy w macierzy A lub B spełniają podany warunek.

Przykłady stosowania

Usuniecie z macierzy elementów mniejszych niż 100:

x=x (x>100) - zwraca wynik w postaci wektora elementów spełniających ten warunek

Usunięcie liczb nieskończonych z macierzy:

D=D (isfinite (D)) - zwraca wynik w postaci wektora elementów skończonych

Wybór z macierzy tych kolumn, których trzeci wiersz ma element większy niż 2:

```
L=x (3,:)>2
x=x(:,L)
lub skrótowo x=x(:, x(3,:)>2)
```

Funkcje zaokrąglania

ceil - zaokrąglenie w górę floor - zaokrąglenie w dół

fix - zaokrąglenie ujemnych w górę a dodatnich w dół

round - zaokrąglenie do najbliższej całkowitej

find (x) - zwraca indeksy niezerowych elementów macierzy find (x warunek) - (np i=find (x<2)) zwraca indeksy elementów macierzy spełniających zadany warunek.

Skrypty i funkcje

Skrypt - zbiór tekstowy zawierający instrukcje MATLAB'a, nie posiadający nagłówka, zmienne mają charakter globalny.

Funkcje - fragment programu identyfikowany nazwą, zmienne wewnątrz mają charakter lokalny chyba, że zostaną w specjalny sposób zadeklarowane jako globalne

Sposób definiowania

```
function wartości-funkcji=nazwa-funkcji(par1,...parN) komentarz ciąg instrukcji
```

Funkcja może być wywoływana bezparametrowo function []=fun() (nie pobiera i nie zwraca wartości).

function [A, B]=oblicz(V,t0,tk); -deklaracja nagłówka funkcji, wszystkie zmienne mogą być macierzami)

Wywołanie funkcji:

[A, B]=oblicz (V, t0, tk) (jako parametry wejściowe można wprowadzić także wartości liczbowe)

Operacje na plikach

```
dir -zawartość aktualnego katalogu
cd – przejście do innego katalogu
save – zapisanie wszystkich zmiennych do pliku (save nazwa_pliku (w katalogu
domyślnym), save ścieżka i nazwa_pliku
save ścieżka i nazwa_pliku i nazwy zmiennych
load – odczyt danych (analogicznie do save)
path – pozwala na dodanie ścieżki dostępu (np path(path,'c:\MATLAB5') tworzy nowa
lokalizację gdzie automatycznie będą znajdowane skrypty MATLABa)
```

Inne funkcje

% znak procent rozpoczyna komentarz w danej linii

; - średnik nie jest obowiązkowy na końcu linii, informuje on interpreter czy wynik danej linii ma być wyświetlony na ekranie (brak średnika powoduje wyświetlanie).

```
disp('Podaj wymiary macierzy') wyświetla komentarz na ekranie disp(A) wyświetla zmienną A na ekranie n=input('Podaj ilość wierszy macierzy A: '); czyta macierz z klawiatury równocześnie wypisując informacje
```

Petle

MATLAB ze względu na operacje macierzowe w większości operacji macierzowych nie wymaga zastosowania pętli (nie są polecane) jednak są one dostępne do innych celów.

```
while warunek
instrukcje
end

for i=1:n,
instrukcje
end

for i=1:krok:n,
instrukcje
end
```

Operatory porówniania:

```
== < > <= >= ~=
```

Instrukcje warunkowe

```
IF expression
        statements
       ELSEIF expression
         statements
       ELSE
         statements
       END
Przykład:
if I == J
        A(I,J) = 2;
       elseif abs(I-J) == 1
         A(I,J) = -1;
       else
         A(I,J) = 0;
       end
SWITCH switch expr
          CASE case expr,
            statement, ..., statement
          CASE {case expr1, case expr2, case expr3,...}
            statement, ..., statement
          OTHERWISE,
            statement, ..., statement
        END
```

Funkcje graficzne

Rysowanie na jednym wykresie wielu funkcji:

```
subplot (m, n, p)
m - liczba wykresów w pionie
n - liczba wykresów w poziomie
p numer wykresu
subplot (2, 1, 1)
plot (x)
subplot (2, 1, 2)
plot (y)
```

Istnieją również inne sposoby wywołania tej funkcji.

Opisywanie wykresów

```
xlable, ylable, title,
text(x,y,napis) - x,y współrzędne napisu
                         - tworzy lub aktywuje rysunek
figure
id=figure
                         - tworzy rysunek
id=figure(id)
                       - aktywuje rysunek o identyfikatorze id
                         - usuwa obiekt aktywny
close
                         - usuwa obiekt o podanym identyfikatorze
close(id)
                         - pozwala na ustalenie odpowiednich cech obiektu na rodzaj lub
set
                          grubość linii
axis
                          - pozwala na ustalenie zakresu skali na osiach
     figure(1);
     hh2 = plot(T1, pHe, t, y, 'w');
     set (hh2(1), 'LineStyle','-.');
set (hh2(2), 'LineStyle','-');
     axis([0 20 6.6 8.6]);
     set (hh2, 'LineStyle','-','LineWidth',2.0); grid;
```

Trójwymiarowa grafika

```
[X,Y]=meshgrid(1:0.2:2, 1:0.2:2) % tworzenie siatki Z=X+Y mesh (X,Y,Z)-wykreślenie wykresu "view" zmienia kierunek oglądania aktywnego układu współrzędnych view(az,el) azymut i elewacja (standartowo az=-37.6 el=30)
```

Przykłady z komentarzem

% program wprowadzający dane (skrypt)

Rok akademicki: 2006/07

Semestr: zimowy

```
% deklaracja pustego znaku
while ~strcmp(s,'t') % sprawdzenie warunku z zastosowaniem funkcji strcmp porównującej ciągi
% znaków
disp('Podaj przedział generacji funkcji') % wyświetlenie tekstu
a=input('Podaj początek przedziału: '); % czytanie z klawiatury wartości do zmiennej
b=input('Podaj koniec przedziału: ');
t=a:0.01:b; %generacja wektora liczb w przedziale od a do b z krokiem 0.01
s=input('Podaj wzór funkcji jednej zmiennej f(t): ','s'); % czytanie nazwy funkcji lub
wyrażenia, które
%ma zostać wykonane
x=eval(s,''); % interpretacja odczytanego ciągu i wykonanie operacji matematycznych
h=figure; % stworzenie nowego okna graficznego o uchwycie zapisanym w zmiennej h
plot(t,x); % stworzenie wykresu w aktywnym oknie graficznym
disp('Naciśnij coś');
pause; % zatrzymanie programu
close(h); % zamknięcie okna o uchwycie h
disp('Dziekuję za współpracę');
s=input('Czy chcesz zakończyć t/n ?: ', 's'); % sprawdzenie warunku zakończenia pętli
end % słowo kluczowe kończące zakres pętli.
                                       % program macierz
```

```
% program napisany w stylu języka C, ponieważ w MATLABie całą macierz można
wprowadzić jedną % instrukcją
s='';
A=[]; % deklaracja pustej macierzy
B=[];
while ~strcmp(s,'t')
disp('Podaj wymiary macierzy')
n=input('Podaj ilość wierszy macierzy A: ');
p=input('Podaj ilość kolumn macierzy A: ');
m=input('Podaj ilość wierszy macierzy B: ');
l=input('Podaj ilość kolumn macierzy B: ');
for i=1:n,
      for j=1:p, %stosowanie pętli for
      st=['Podaj element macierzy A(',num2str(i),num2str(j),'): '];
      disp(st)
      A(i,j) = input('');
      end
end
for i=1:m,
      for j=1:1,
      st=['Podaj element macierzy B(',num2str(i),num2str(j),'): '];
konwersja liczby na znaki aby % można wyświetlić cały tekst w jednej linii
      disp(st)
      B(i,j) = input('');
end
    % instrukcja nie zakończona średnikiem powoduje wyświetlenie jej
wyniku na ekranie
s=input('Podaj wzór wykonywanej operacji macierzowej A opreator B: ','s');
C=eval(s,'')
disp('Naciśnij coś');
pause;
disp('Dziekuję za współpracę');
s=input('Czy chcesz zakończyć t/n ?: ', 's');
```

% Program obliczający dynamiczny przebieg C(t) napisany w stylu MATLABa - brak pętli

Rok akademicki: 2006/07

Semestr: zimowy

```
% przykład funkcji, która nie zwraca parametrów
% przykład wywołania oblicz(1,2,0.1,0.2,0,10) (nazwa pliku powinna być
taka sama jak funkcji)
                                          Vg - przepływ objętościowy
orze % C - stężenie na
     V- objetość zbiornika [m3] %
       CO – stężenie początkowe w reaktorze
wejściu reaktora
function []=oblicz(V, Vg, C, C0, t0, tk);
global Vg V C % deklaracja zmiennej globalnej w funkcji
[T,X]=ode45('rown1',t0,tk,C0,0.000001); %funkcja standartowa do
obliczania równań różniczkowych
clear global Vg V C % usuniecie zmiennej globalnej w funkcji
h=figure;
plot(T,X);
disp('Naciśnij coś');
pause;
close(h);
%%%% Konice programu
                                 % Funkcja rown1
function [Dx] = rown1(t, x)
global Vg V C
Dx = (Vg/V) * (C-x);
```

% Program obliczający dynamiczny przebieg C(t) napisany w stylu C – zastosowanie pętli for

```
function [C1,T]=obliczaj(V,Vg,C,C0,dt,t0,tk);
%Funkcja obliczająca przebieg czasowy stężenia soli w zbiorniku
% Sposób wywołania:
                                     obliczaj (V, Vg, C, C0, dt, t0, tk) lub
[a,b]=obliczaj(V,Vg,C,C0,dt,t0,tk)
%Gdzie:
      V- objetość zbiornika [m3] % Vg - przepływ objętościowy
       CO - stężenie początkowe w reaktorze %
                                                       C - stężenie na
wejściu reaktora
W=qet(0,'ScreenSize'); % odczytanie rozdzielczości monitora
C1 = [C0];
tb=t0+dt;
T=[t0,tb];
c2 = (Vg/V) * (C-C0) * dt + C0;
C1=[C1, c2];
n=round((tk-t0)/dt);
 for i=2:n
     c2 = (Vg/V) * (C-c2) * dt + c2;
      C1=[C1, c2];
     tb=tb+dt;
     T=[T,tb];
temp2=figure('menubar','none','numbertitle','off','name',...
' Wykres ','position',W,'color',[0 0 0]); % ustalenie niektórych
parametrów okna graficznego
h=plot(T,C1);
axis('on');
xlabel('t');
ylabel('C');
title('Wykres czasowy');
set(h,'lineStyle','-','lineWidth',2.0); % odwołanie się do obiektu o
uchwycie h i ustalenie stylu i % grubości linii
grid on % włączenie siatki na wykresie
```

Zadania do wykonania

- 1. Program obliczający wartości x, x², x³ dla liczby rzeczywistej x w przedziale [xp, xk] i zmieniającej się z krokiem dx>0. Program należy napisać korzystając z operacji macierzowych (bez użycia pętli programowych). Wyniki należy przedstawić na wykresie.
- 2. Program pozwalający na łączenie podanych trzech macierzy w następujący sposób:

a)
$$\begin{bmatrix} A & B & C \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} D \end{bmatrix}$$

b)
$$\begin{bmatrix} A \\ B \\ C \end{bmatrix} = [D]$$

c)
$$\begin{bmatrix} A & C \\ B & C \end{bmatrix} = [D]$$

Jeżeli macierze mają niezgodne wymiary to należy je dostosować uzupełniając wierszami lub kolumnami zerowymi. Macierze wejściowe i macierz wynikową wyświetlić na ekranie.

- 3. Program wczytujący macierz i obliczający sumy poszczególnych wierszy oraz kolumn.
- a) Obliczyć sumę wszystkich liczb dodatnich i ujemnych w macierzy.
- b) Obliczyć średnią liczb dodatnich i ujemnych.
- c) Transponować podaną macierz
- 4. Program obliczający wartości:

a) funkcji
$$y = \sqrt[3]{\sqrt{x-1} - \sqrt{ax^2 + 9} + c}$$
 i wypisujący rozwiązania na ekranie c=0 x=1 a=-1 y=-1.41 c=0 x=0 a=1 brak rozw. c=0 x=5 a=-1 brak rozw. c=3 x=1 a=0 y=0

b) dla funkcji z punktu a narysować wykres w podanym przedziale [xp, xk] jeżeli w tym przedziale są punkty, dla których brak rozwiązania to należy przyjąć wartość 0 w tych punktach.